

Uredništvo in upraviteljstvo v Ptuju
v gledališkem posloppju.

Stajerc izhaja vsaki drugi petek,
datiran z dne naslednje nedelje.

Sestavki dobrodošli.

Kopisi se ne vračajo in se morajo
najdalje do ponedeljka pred izdajo do-
tične številke vposlati.

Štajerc.

Posamezna številka velja v Ptuju za
celo leto K 1.— s poštnino K 1.20.
Pri odjemanju več ko 10 števk pri-
meren rabat.

Cena za oznanila za:

1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—
 $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—
 $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K. 1.—
Pri večkratnem oznanilu posebno zni-
žana cena.

Štev. 20.

V Ptuj v nedeljo dne 6. oktobra 1901.

II. letnik.

Kmetje pozor!

Kdor se hoče naročiti na „Štajerca“
za celo prihodnje leto 1902, in nam z naro-
čilom ob enem tudi pošlje celo naročnino
v znesku 1 krono 20 vin. dobival bode letos
do novega leta naš častnik **zastonj**.

„Fihpos“ in kmečki program.

Teško je za pravice kmečkega stanu nastopiti, kajti
akor hitro kdo usta odpre in govori za kmeta, takoj
padejo gospodje advokati in nekateri duhovniki raz-
prijati in psovati. Tega smo mi sicer že navajeni, ali
ko žalostno pa je, ako jeden častnik, kateri vedno
travi, da je kmečki častnik in da zastopa kmečke
interesi, udriha po kmečkem programu.

To je častnik „Naš Dom“ po domače „Fihpos“,
ki je v svoji zadnji številki pisal tako-le:

„V zadnjih številkah je „Štajerc“ postal silno radodaren,
zmetom obeta zlate gradove, deželo, kjer se med in mleko
li. „To pač, to je kaj za kmeta“, si bo morebiti kdo mislil.
es, ko bi od lepih besed postal kdo bogat, bi po zadnjih

Kaj je štrbunknil Štajerc Fihposa v Dravo?

(Ponatis dovoljen.)

Konec.

Mešetar Kajfež Gospodar prignal je torej do
kve vsakovrstne, njemu vsaj do takrat podložne,
ogljive živince, ni pa vedel, da je Fihpos v cerkvi, ki
to hinavsko moli za Štajerčevo dušo, ktera mu je
liko lepih nad izpodnesla, namesto da bi bil po
ih sejmihi njegovo živinco spremljal, ker brez Fih-
sa (po domače živinski potni list) se še kozel ali
štrun ne da v denarje spraviti.

Živina dospevša do žaklja, ga je začela obdelo-
ti in cukati na vse strani tako da se je Štajerc
praj prevrnil.

„Oh joj!“ vzdihnil je sedaj v žaklju Štajerc, „jaz
ni še tako mlad, pa naj bi že sedaj kar topel šel
nebesa!“

„In jaz, preganjeni ubožec, ki že 35 let meše-

„Štajerčevih“, številkah že vsi stajarski kmetje bili milijonarji.
Toda „Štajerc“ slepi z besedami, on si misli, da imajo njegovi
bralci v glavi proseno kašo mesto možganov.

Mi bomo pa tako predrzni in bomo s svojo kmečko
pametjo pokazali: 1. Da gospodje pri „Štajercu“ drugače pišejo
pa drugače delajo; 2. kar „Štajerec“ pametnega in dobrega
obeta, za to se že naša stranka bojuje več kot 50 let, pa za-
grizeni sovražniki nam ne dajo, kar nam gre; 3. nekatere „Šta-
jerčeve“ obljube so nemogoče in zato nespametne. Iz vsega
sledi, da je „Štajerc“ velikanski slepar, kakorsnega ni lahko
najti na svetu.

Ko človek bere „Štajerčeve“ obljube, se nehote spomni
tistega evangelija, kako je hudič skušal Kristusa. Peljal ga je
na silno visoko goro in mu je pokazal vsa kraljestva, njih bo-
gastva in veličastva rekoč: Vse to bom tebi dal, če pred me
padeš in me moliš. Ko bi bil Kristus navaden človek in bi
se dal zapeljati, ali mislite, da bi mu hudič res vse to dal?
Kaj še! Saj ni bilo njegovo, on je lagal, mesto bogastva in
slave bi ga bil dobil v svoje peklenske kremplje. Gospod pa
ga je odločno in modro zavrnil. „Poberi se satan!“ Tako reci
tudi ti, pošteni krščanski slovenski kmet ptujskemu zapeljivcu:
„Poberi se iz moje hiše, ti giftna krota lažnjiva!“

Mi prašamo torej, kaj je „Štajerc“ naredil, da se
ga tako grdo žali! Smo mi li kmete nalagali? Ne!
Vsak kmet, ki je „Štajerčev“ kmetski program bral,
mora reči, „Štajerc“ ima prav, ako se ta program
izpelje, potem bode kmet zopet živeti zamogel in

tarim s svojo živino, ki mi je nekaj tako lepe kraj-
carčke nosila, se mi izneverja! Jaz ki me danes vse
zaničuje, kateremu se je nekaj vse uklanjalo, jaz še-
pavi, plesnjivi starček, ki mi je že zdavnej čas bilo,
da bi me kdo pognal v krtovo deželo, — jaz, še
vedno ne morem v nebesa!“ zdihoval je življenja siti
Kajfež.

Odveži žakelj! zakliče Štajerc. Zmuzni se mesto
mene ti v žakelj, in tako boš kmali prišel v ne-
besa!

„Ja, tje bi jaz presrečno rad prišel, (samo zaslu-
žil nisem, si na tihem šepeta) pravi Kajfež in odveže
žakelj, Štajerc pa hitro iz njega skoči.

„Ali hočeš poslej ti paziti na živino?“ reče še
Kajfež in smukne v žakelj, katerega je Štajerc hitro
zavezal, in potem živino odgnal.

Kmali potem pride iz cerkve Fihpos. Zadel je
svoj žakelj zopet na rame, četudi se mu je zdelo, da
je isti ložji postal, ker Kajfež še polovico tako težek
ni kakor Štajerc. „Kako je vender lahki postal! Ja,